

RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING (EU) Nr. 11/2012

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af overgangsordninger for bilaterale investeringsaftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande

Vedtaget af Rådet den 4. oktober 2012

(2012/C 352 E/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Efter Lissabontraktatens ikrafttræden er direkte udenlandske investeringer optaget på listen over områder, der hører ind under den fælles handelspolitik. I overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra e), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«) har Unionen enekompetence med hensyn til den fælles handelspolitik. Det er således kun Unionen, der kan lovgive og vedtage juridisk bindende retsakter på dette område. Medlemsstaterne har kun beføjelse hertil efter bemyndigelse fra Unionen, jf. artikel 2, stk. 1, i TEUF.

(2) Dertil kommer, at der i tredje del, afsnit IV, kapitel 4, i TEUF fastlægges fælles regler for kapitalbevægelser mellem medlemsstaterne og tredjelande, herunder kapitalbevægelser, der omfatter investeringer. Disse regler kan blive berørt af internationale aftaler om udenlandske investeringer, som er indgået af medlemsstaterne.

(3) Denne forordning berører ikke kompetencefordelingen mellem Unionen og dens medlemsstater i overensstemmelse med TEUF.

(4) På tidspunktet for Lissabontraktatens ikrafttræden fandtes der et betydeligt antal bilaterale investeringsaftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande. TEUF indeholder ikke nogen udtrykkelig overgangsordning for sådanne aftaler, som nu falder ind under Unionens enekompetence. Desuden kan nogle af disse aftaler indeholde bestemmelser, der berører de fælles regler om kapitalbevægelser i tredje del, afsnit IV, kapitel 4, i TEUF.

(5) Selv om bilaterale investeringsaftaler forbliver bindende for medlemsstaterne i henhold til folkeretten og gradvis vil blive erstattet af EU-aftaler om samme genstand, kræver betingelserne for deres fortsatte eksistens og deres relation til Unionens investeringspolitik, en hensigtsmæssig forvaltning. Denne relation vil udvikle sig yderligere, efterhånden som Unionen udøver sin kompetence.

(6) Bilaterale investeringsaftaler, der præciserer og garanterer investeringsbetingelserne, bør af hensyn til EU-investorer og deres investeringer i tredjelande og til medlemsstater, der er værtslande for udenlandske investorer og investeringer, opretholdes og gradvis erstattes af EU-investeringsaftaler med høje standarder for investeringsbeskyttelse.

(7) Denne forordning bør behandle medlemsstaternes bilaterale investeringsaftalers status i henhold til EU-retten, når de er undertegnet inden den 1. december 2009. Disse aftaler kan opretholdes eller træde i kraft i overensstemmelse med denne forordning.

(8) Denne forordning bør også fastsætte de betingelser, hvorunder medlemsstaterne har beføjelse til at indgå og/eller opretholde bilaterale investeringsaftaler undertegnet i perioden mellem den 1. december 2009 og ... (*).

(9) Endvidere bør denne forordning fastsætte de betingelser, hvorunder medlemsstaterne har beføjelse til at ændre eller indgå bilaterale investeringsaftaler med tredjelande efter ... (*).

(10) Opretholder medlemsstaterne bilaterale investeringsaftaler med tredjelande i henhold til denne forordning, eller er der givet tilladelse til at indlede forhandlinger om eller indgå sådanne aftaler, bør dette ikke forhindre forhandlingen eller indgåelsen af EU-investeringsaftaler.

(11) Medlemsstaterne er forpligtet til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at fjerne eventuelle uoverensstemmelser i forhold til EU-retten, som findes i bilaterale investeringsaftaler, der er indgået mellem medlemsstaterne og tredjelande. Gennemførelsen af denne forordning berører ikke anvendelsen af artikel 258 i TEUF med hensyn til medlemsstaternes manglende overholdelse af forpligtelser i henhold til EU-retten.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 10. maj 2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 4. oktober 2012. Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

(*) Datoen for denne forordnings ikrafttræden.

- (12) Den tilladelse til at ændre eller indgå bilaterale investeringsaftaler, som er fastsat i denne forordning, bør bl.a. give medlemsstaterne mulighed for at behandle eventuelle uoverensstemmelser mellem deres bilaterale investeringsaftaler og EU-retten, ud over de uoverensstemmelser, der skyldes kompetencefordelingen mellem Unionen og dens medlemsstater, og som behandles i denne forordning.
- (13) Kommissionen bør forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning. Rapporten bør bl.a. gennemgå behovet for den fortsatte anvendelse af kapitel III i denne forordning. Hvis det i rapporten anbefales ikke at fortsætte anvendelsen af bestemmelserne i kapitel III, eller hvis det foreslås at ændre disse bestemmelser, kan den, hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages af et lovgivningsmæssigt forslag.
- (14) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør sikre, at enhver oplysning, der er angivet som værende fortrolig, behandles i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾.
- (15) Investeringsaftaler mellem medlemsstaterne bør ikke være omfattet af denne forordning.
- (16) Det er nødvendigt at fastsætte visse ordninger for at sikre, at de bilaterale investeringsaftaler, der opretholdes i henhold til denne forordning, forbliver operationelle, herunder for så vidt angår tvistbilæggelse, og samtidig respekterer Unionens enekompetence.
- (17) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽²⁾.
- (18) Specifikt bør disse beføjelser tillægges Kommissionen, eftersom procedurerne i artikel 9, 11 og 12 giver medlemsstaterne beføjelse til at handle på områder, der er omfattet af Unionens enekompetence, og afgørelser herom skal træffes på EU-niveau.
- (19) Rådgivningsproceduren bør anvendes i forbindelse med vedtagelsen af tilladelser i henhold til artikel 9, 11 og 12, eftersom disse tilladelser gives på grundlag af klart definerede kriterier, der er fastsat i denne forordning –

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Med forbehold af den ved TEUF fastsatte kompetencefordeling behandler denne forordning medlemsstaternes bilaterale investeringsaftalers status i henhold til EU-retten og fastsætter betingelserne og procedurerne for medlemsstaternes tilladelse til at ændre eller indgå bilaterale investeringsaftaler.

2. I denne forordning forstås ved »bilateral investeringsaftale« en hvilken som helst aftale med et tredjeland, der indeholder bestemmelser om investeringsbeskyttelse. Denne forordning dækker kun de bestemmelser i bilaterale investeringsaftaler, der vedrører investeringsbeskyttelse.

KAPITEL II

OPRETHOLDELSE AF EKSISTERENDE BILATERALE TILLADELSE TIL AT ÆNDRE ELLER INDGÅ EN BILATERAL INVESTERINGSAFTALER

Artikel 2

Meddelelse til Kommissionen

Medlemsstaterne underretter senest ... (*) eller senest 30 dage efter datoen for deres tiltrædelse af Unionen, Kommissionen om alle bilaterale investeringsaftaler med tredjelande undertegnet inden den 1. december 2009 eller inden datoen for deres tiltrædelse, afhængigt af hvilken af disse datoer der er den seneste, som de enten ønsker at opretholde eller lade træde i kraft i henhold til dette kapitel. Meddelelsen skal indeholde en kopi af de pågældende bilaterale investeringsaftaler. Medlemsstaterne giver også Kommissionen meddelelse om enhver efterfølgende ændring i disse aftalers status.

Artikel 3

Opretholdelse

Med forbehold af medlemsstaternes andre forpligtelser i henhold til EU-retten kan bilaterale investeringsaftaler, der er meddelt i henhold til artikel 2, opretholdes eller træde i kraft i overensstemmelse med TEUF og denne forordning, indtil en bilateral investeringsaftale mellem Unionen og det samme tredjeland træder i kraft.

Artikel 4

Offentliggørelse

1. Hver 12. måned offentliggør Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende* en liste over de bilaterale investeringsaftaler, der er meddelt i henhold til artikel 2, artikel 11, stk. 7, eller artikel 12, stk. 6.

(*) 30 dage efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

2. Den første offentliggørelse af listen over bilaterale investeringsaftaler, jf. denne artikels stk. 1, finder sted senest tre måneder efter fristen for meddelelser afgivet i henhold til artikel 2.

Artikel 5

Vurdering

Kommissionen kan med henblik på den gradvise erstatning af de bilaterale investeringsaftaler, der er meddelt i henhold til artikel 2, vurdere disse aftaler ved at evaluere, om en eller flere af bestemmelserne deri udgør en alvorlig hindring for Unionens forhandling eller indgåelse af bilaterale investeringsaftaler med tredjelande.

Artikel 6

Samarbejdspligt

1. Medlemsstaterne træffer med henblik på den gradvise erstatning af de bilaterale investeringsaftaler, der er meddelt i henhold til artikel 2, passende foranstaltninger for at sikre, at bestemmelserne i disse aftaler ikke udgør en alvorlig hindring for Unionens forhandling eller indgåelse af bilaterale investeringsaftaler med tredjelande.

2. Fastslår Kommissionen med henblik på den gradvise erstatning af de bilaterale investeringsaftaler, der er meddelt i henhold til artikel 2, at en eller flere af bestemmelserne i en sådan aftale udgør en alvorlig hindring for Unionens forhandling eller indgåelse af bilaterale investeringsaftaler med tredjelande, skal Kommissionen og den pågældende medlemsstat hurtigt indlede konsultationer og samarbejde med henblik på at fastlægge passende forholdsregler til løsning af problemet. Disse konsultationer må ikke vare længere end 90 dage.

3. Kommissionen kan med forbehold af stk.1 inden for en periode på 60 dage efter afslutningen af konsultationerne angive, hvilke passende foranstaltninger den pågældende medlemsstat skal træffe for at fjerne hindringerne, jf. stk. 2.

KAPITEL III

TILLADELSE TIL AT ÆNDRE ELLER INDGÅ BILATERALE INVESTERINGSAFTALER

Artikel 7

Tilladelse til at ændre eller indgå en bilateral investeringsaftale

En medlemsstat har på de betingelser, der er fastsat i artikel 8-11, tilladelse til at indlede forhandlinger med et tredjeland for at ændre en eksisterende eller indgå en ny bilateral investeringsaftale.

Artikel 8

Meddelelse til Kommissionen

1. Har en medlemsstat til hensigt at indlede forhandlinger med et tredjeland for at ændre eller indgå en bilateral investeringsaftale, meddeler den Kommissionen dette skriftligt.

2. Den i stk. 1 omhandlede meddelelse skal omfatte relevant dokumentation og en angivelse af de bestemmelser, som vil blive behandlet under forhandlingerne eller vil blive genforhandlet, formålene med forhandlingerne og enhver anden relevant oplysning.

3. Den i stk. 1 omhandlede meddelelse fremsendes mindst fem måneder inden det fastlagte tidspunkt for indledningen af formelle forhandlinger.

4. Er oplysningerne fremsendt af medlemsstaten ikke tilstrækkelige til, at der kan gives tilladelse til at indlede formelle forhandlinger, jf. artikel 9, kan Kommissionen anmode om yderligere oplysninger.

5. Kommissionen stiller den i denne artikels stk. 1 omhandlede meddelelse samt, efter anmodning, den ledsagende dokumentation til rådighed for de andre medlemsstater under overholdelse af kravene om fortrolighed, der er fastlagt i artikel 14.

Artikel 9

Tilladelse til at indlede formelle forhandlinger

1. Kommissionen giver medlemsstaten tilladelse til at indlede formelle forhandlinger for at ændre eller indgå en bilateral investeringsaftale, medmindre den konkluderer, at indledningen af sådanne forhandlinger vil:

- a) være i strid med EU-retten ud over de uoverensstemmelser, der skyldes kompetencefordelingen mellem Unionen og dens medlemsstater
- b) være overflødig, fordi Kommissionen har indgivet eller har besluttet at forelægge en henstilling om at indlede forhandlinger med det pågældende tredjeland i henhold til artikel 218, stk. 3, i TEUF
- c) være i uoverensstemmelse med principperne og målsætningerne for Unionens optræden udadtil som udarbejdet i overensstemmelse med de almindelige bestemmelser i afsnit V, kapitel 1, i traktaten om Den Europæiske Union, eller
- d) udgøre en alvorlig hindring for Unionens forhandling eller indgåelse af bilaterale investeringsaftaler med tredjelande.

2. Som en del af den tilladelse, der er omhandlet i stk. 1, kan Kommissionen kræve, at medlemsstaten enten medtager i eller udelukker fra en sådan forhandling og eventuel bilateral investeringsaftale enhver bestemmelse, såfremt dette er nødvendigt for at sikre overensstemmelse med Unionens investeringspolitik eller forenelighed med EU-retten.

3. Tilladelsen i henhold til denne artikels stk. 1 gives efter rådgivningsproceduren i artikel 16, stk. 2. Kommissionen træffer afgørelse inden for en frist på 90 arbejdsdage efter modtagelsen af den i artikel 8 omhandlede meddelelse. Hvis der er brug for yderligere oplysninger, inden der træffes afgørelse, løber perioden på 90 dage fra datoen for modtagelsen af de yderligere oplysninger.

4. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om afgørelser, der træffes i henhold til stk. 3.

5. I de tilfælde, hvor Kommissionen ikke giver en tilladelse i henhold til stk. 1, informerer Kommissionen den pågældende medlemsstat og giver den en begrundelse herfor.

Artikel 10

Kommissionens deltagelse i forhandlingerne

Kommissionen holdes underrettet om fremskridtene og resultaterne på de forskellige stadier af forhandlingerne om at ændre eller indgå en bilateral investeringsaftale og kan anmode om at deltage i forhandlingerne om investeringer mellem medlemsstaten og tredjelandet.

Artikel 11

Tilladelse til at undertegne og indgå en bilateral investeringsaftale

1. Inden undertegnelsen af en bilateral investeringsaftale meddeler den pågældende medlemsstat Kommissionen forhandlingsresultaterne og fremsender aftaleteksten til Kommissionen.

2. Denne artikel finder også anvendelse på bilaterale investeringsaftaler, der blev forhandlet inden ... (*), men som ikke er underlagt meddelelsespligten i henhold til artikel 2 eller 12.

3. Kommissionen vurderer efter modtagelsen af meddelelsen, hvorvidt den forhandlede bilaterale investeringsaftale er i modstrid med kravene i artikel 9, stk. 1 og 2.

4. Finder Kommissionen, at forhandlingerne har ført til en bilateral investeringsaftale, som opfylder kravene i artikel 9, stk. 1 og 2, giver den medlemsstaten tilladelse til at undertegne og indgå en sådan aftale. Artikel 3, 5 og 6 finder anvendelse på sådanne aftaler på samme måde, som hvis de var blevet meddelt i henhold til artikel 2.

5. Afgørelser i henhold til denne artikels stk. 4 træffes efter rådgivningsproceduren i artikel 16, stk. 2. Kommissionen træffer afgørelse inden for en frist på 90 arbejdsdage efter modtagelsen af den meddelelse, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2. Hvis der er brug for yderligere oplysninger,

inden der træffes afgørelse, løber perioden på 90 dage fra datoen for modtagelsen af de yderligere oplysninger.

6. Giver Kommissionen en tilladelse i henhold til stk. 4, underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen om indgåelsen og ikrafttræden af den bilaterale investeringsaftale og om enhver efterfølgende ændring i aftalens status.

7. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om afgørelser, der træffes i henhold til stk. 4.

8. I de tilfælde, hvor Kommissionen ikke giver tilladelsen i henhold til stk. 4, informerer Kommissionen den pågældende medlemsstat herom og giver den en begrundelse herfor.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 12

Aftaler undertegnet af medlemsstaterne mellem den 1. december 2009 og ... (*)

1. Har en medlemsstat mellem den 1. december 2009 og ... (*) undertegnet en bilateral investeringsaftale, giver den pågældende medlemsstat Kommissionen meddelelse om en sådan aftale, som den ønsker at opretholde eller lade træde i kraft, senest ... (**). Meddelelsen skal indeholde en kopi af en sådan aftale.

2. Kommissionen vurderer efter modtagelsen af meddelelsen, hvorvidt den i henhold til denne artikels stk. 1 meddelte bilaterale investeringsaftale er i modstrid med kravene i artikel 9, stk. 1 og 2.

3. Finder Kommissionen, at en i henhold til denne artikels stk. 1 meddelt bilateral investeringsaftale opfylder kravene i artikel 9, stk. 1 og 2, giver den tilladelse til opretholdelse eller ikrafttræden af en sådan aftale i henhold til EU-retten.

4. Kommissionen træffer afgørelsen i denne artikels stk. 3 inden for en frist på 180 arbejdsdage efter modtagelsen af den i denne artikels stk. 1 omhandlede meddelelse. Hvis der er brug for yderligere oplysninger, inden der træffes afgørelse, løber perioden på 180 dage fra datoen for modtagelsen af de yderligere oplysninger. Afgørelser i henhold til denne artikels stk. 3 træffes efter rådgivningsproceduren i artikel 16, stk. 2.

5. Medmindre en bilateral investeringsaftale er blevet tilladt i henhold til stk. 3, tager medlemsstaten ikke yderligere skridt i retning af indgåelse af aftalen, og den trækker de trufne foranstaltninger tilbage eller omgør dem.

(*) Datoen for denne forordnings ikrafttræden.

(**) 30 dage efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

6. Giver Kommissionen en tilladelse i henhold til denne artikels stk. 3, underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen om den bilaterale investeringsaftales ikrafttræden og om enhver efterfølgende ændring i en sådan aftales status. Artikel 3, 5 og 6 finder anvendelse på en sådan aftale på samme måde, som hvis aftalen var blevet meddelt i henhold til artikel 2.

7. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om de afgørelser, der træffes i henhold til stk. 4.

8. I de tilfælde, hvor Kommissionen ikke giver en tilladelse i henhold til stk. 3, informerer Kommissionen den pågældende medlemsstat og giver den en begrundelse herfor.

Artikel 13

Medlemsstaternes adfærd med hensyn til en bilateral investeringsaftale med et tredjeland

Falder en bilateral investeringsaftale inden for denne forordnings anvendelsesområde, skal den pågældende medlemsstat:

- a) hurtigst muligt underrette Kommissionen om alle de møder, der vil finde sted i henhold til aftalens bestemmelser. Kommissionen får tilsendt dagsordenen og alle relevante oplysninger, som gør det muligt at forstå de emner, der skal drøftes på sådanne møder. Kommissionen kan i den forbindelse anmode den pågældende medlemsstat om yderligere oplysninger. Kan et emne, der skal drøftes, påvirke gennemførelsen af Unionens politikker vedrørende investering, herunder især den fælles handelspolitik, kan Kommissionen kræve, at den pågældende medlemsstat indtager en bestemt holdning
- b) hurtigst muligt underrette Kommissionen om enhver bemærkning fremsat over for medlemsstaten om, at en given foranstaltning er i strid med aftalen. Medlemsstaten underretter også omgående Kommissionen om enhver anmodning om tvistbilæggelse fremsat inden for rammerne af den bilaterale investeringsaftale, så snart medlemsstaten bliver opmærksom på anmodningen. Medlemsstaten og Kommissionen samarbejder fuldt ud og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre et effektivt forsvar, hvilket i givet fald kan indebære, at Kommissionen deltager i proceduren
- c) søge at nå til enighed med Kommissionen inden aktiveringen af eventuelle relevante mekanismer til tvistbilæggelse med et

tredjeland, der er indeholdt i den bilaterale investeringsaftale, og på Kommissionens anmodning aktivere sådanne mekanismer. Disse mekanismer omfatter konsultationer med den anden part i en bilateral investeringsaftale og tvistbilæggelse, hvis der er fastsat bestemmelser herom i aftalen. Medlemsstaten og Kommissionen samarbejder fuldt ud med hensyn til at udføre procedurerne i forbindelse med de relevante mekanismer, som, hvor det er hensigtsmæssigt, kan omfatte Kommissionens deltagelse i proceduren.

Artikel 14

Fortrolighed

Ved meddelelsen til Kommissionen om forhandlinger og resultaterne heraf, jf. artikel 8 og 11, kan medlemsstaterne angive, hvorvidt nogle af de deri indeholdte oplysninger skal betragtes som fortrolige, og hvorvidt de kan videregives til de andre medlemsstater.

Artikel 15

Gennemgang

1. Kommissionen forelægger senest den ... (*) en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning.
2. Rapporten skal indeholde en oversigt over de tilladelser, der er søgt om, og som er bevilget i henhold til kapitel III, samt en gennemgang af behovet for fortsat anvendelse af nævnte kapitel.
3. Anbefales det i rapporten, at anvendelsen af kapitel III ikke fortsættes, eller at bestemmelserne heri ændres, ledsages rapporten af et passende lovgivningsmæssigt forslag.

Artikel 16

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Investeringsaftaler. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

(*) 7 år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

*Artikel 17***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den

På Europa-Parlamentets vegne

...

Formand

På Rådets vegne

...

Formand

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Den 8. juli 2010 forelagde Kommissionen Rådet sit forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af overgangsordninger for bilaterale investeringsaftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande ⁽¹⁾.

Europa-Parlamentet vedtog sin førstebehandlingsholdning og den dertil hørende lovgivningsmæssige beslutning på plenarmødet den 10. maj 2011 ⁽²⁾.

Formandskabet har i overensstemmelse med punkt 16, 17 og 18 i den fælles erklæring om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure ⁽³⁾ på baggrund af mandatet fra Coreper ⁽⁴⁾ været i uformel kontakt med Europa-Parlamentet med henblik på at nå til enighed mellem institutionerne på tidspunktet for Rådets førstebehandling. Efterfølgende blev der opnået enighed på det uformelle treparts-møde den 29. maj 2012.

Formanden for Europa-Parlamentets Udvalg om International Handel oplyste i sin skrivelse af 31. maj 2012 til formanden for Coreper II, at han ville henstille til plenarforsamlingen, at den accepterer Rådets holdning uden ændringer ved Parlamentets andenbehandling med forbehold af jurist-lingvist-gennemgangen, hvis Rådet formelt sender Parlamentet sin holdning i den form, hvori den foreligger i bilaget til skrивelsen.

Den 26. juni 2012 godkendte Rådet ovennævnte politiske enighed ⁽⁵⁾.

II. FORMÅLET MED FORSLAGET

Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der trådte i kraft den 1. december 2009, fastlægger, at EU har enekompetence i forbindelse med direkte udenlandske investeringer som led i den fælles handelspolitik (artikel 207, stk. 1, i TEUF). På denne baggrund vedtog Kommissionen et forslag til ovennævnte forordning, der kun behandler overgangsaspekterne i forbindelse med forvaltningen af EU's nye kompetence inden for direkte udenlandske investeringer. Mål, kriterier og indhold i forbindelse med denne nye kompetence blev behandlet i en særskilt meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet og vedtaget samtidig med dette lovgivningsforslag ⁽⁶⁾.

Formålet med Kommissionens forslag er at tillade fortsættelsen af de gældende internationale aftaler om investeringer, som er indgået mellem medlemsstaterne og tredjelande, og at etablere vilkår og en proceduremæssig ramme for medlemsstaternes forhandlinger og indgåelse af sådanne aftaler.

III. ANALYSE AF RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING

Generelt

Rådet støtter fuldt ud udviklingen af en fælles politisk ramme for investeringer, der sikrer lige vilkår for alle EU-investorer i tredjelande og for investorer fra tredjelande i EU.

⁽¹⁾ Dok. 11953/10 WTO 252 FDI 12.

⁽²⁾ Dok. 9726/11 CODEC 749 WTO 195 FDI 12 PE 206.

⁽³⁾ EUT C 145 af 30.6.2007, s. 5.

⁽⁴⁾ Dok. 10908/11 WTO 228 FDI 15 CODEC 950.

⁽⁵⁾ Dok. 10892/12 WTO 216 FDI 17 CODEC 1557.

⁽⁶⁾ Dok. 11952/10 WTO 251 FDI 11. På den baggrund vedtog Rådet den 25. oktober 2010 konklusioner om en samlet europæisk international investeringspolitik (dok. 14373/10).

I betragtning af at de bilaterale investeringsaftaler, som medlemsstaterne har indgået med tredjelande, hidtil har været den vigtigste kilde til beskyttelse og retssikkerhed for europæiske investorer i udlandet, bør den nye retlige ramme ikke have negativ indvirkning på beskyttelsen af og garantierne for investorer i henhold til de nuværende aftaler. For Rådet er det af central betydning at erstatte medlemsstaternes nuværende aftaler med EU-aftaler for at undgå et retligt tomrum og derved sikre fortsat beskyttelse af og retssikkerhed for investorer.

Rådets førstebehandlingsholdning, som er et resultat af den politiske enighed mellem Europa-Parlamentet, Kommissionen og Rådet, indebærer følgende vigtige ændringer af Kommissionens forslag:

Genstand og anvendelsesområde (kapitel 1, artikel 1)

Parlamentet fremsatte ikke nogen ændringsforslag til denne artikel, men der er alligevel indført visse ændringer. Stk. 1 indeholder nogle præciseringer i forhold til Kommissionens forslag, og det fastslås, at forordningen ikke berører den kompetencefordeling, der er fastsat i traktaten. Det nye stk. 2 indeholder en definition af »bilateral investeringsaftale«.

Opretholdelse af eksisterende bilaterale investeringsaftaler (kapitel II, artikel 2-6)

Med hensyn til artikel 2 om meddelelser til Kommissionen er Parlamentets ændringer accepteret. Teksten indeholder også nogle yderligere tekniske ændringer.

Begrebet erstatning, der er forankret i artikel 3 (Opretholdelse), har afgørende betydning for at sikre fortsat beskyttelse af investorer og dermed deres retssikkerhed. Parlamentet har ikke foreslået nogen ændring af denne artikel.

Artikel 5 om Kommissionens vurdering er gennemgribende ændret. Rådet kan ikke acceptere en væsentlig del af Parlamentets ændring, men har accepteret Parlamentets idé om at indføre begrebet »alvorlig hindring« i den ændrede tekst (optræder også i flere andre artikler). Ifølge Rådet bør det forhold, at der eksisterer bilaterale investeringsaftaler, ikke betragtes som en »alvorlig hindring«.

Artikel 6 om samarbejdspligt udgør sammen med artikel 3 og 5 kernen i denne forordning. Kommissionens tekst er ændret betydeligt for at understrege, at det er vigtigt, at medlemsstaterne og Kommissionen arbejder tæt sammen om at fjerne enhver alvorlig hindring for forhandling eller indgåelse af bilaterale investeringsaftaler mellem EU og tredjelande, som fastslået af Kommissionen. I tråd med bestemmelserne i denne artikel kan Kommissionen angive, hvilke passende foranstaltninger den pågældende medlemsstat skal træffe for at fjerne ovenstående hindringer. Parlamentets ændringer kan ikke accepteres.

Tilladelse til at ændre eller indgå bilaterale investeringsaftaler (kapitel III, artikel 7-11)

Parlamentets ændringer af artikel 7 (Tilladelse til at ændre eller indgå en bilateral investeringsaftale), artikel 8 (Meddelelse til Kommissionen), artikel 9 (Tilladelse til at indlede formelle forhandlinger) og artikel 11 (Tilladelse til at undertegne og indgå en bilateral investeringsaftale) er delvist accepteret. Med hensyn til artikel 10 (Kommissionens deltagelse i forhandlingerne) kan Parlamentets ændring ikke accepteres, og teksten til Kommissionens forslag bibeholdes.

Afsluttende bestemmelser (kapitel IV, Artikel 12-17)

Rådet besluttede under de uformelle kontakter med Parlamentet at følge dets forslag om i forordningen at indsætte en ny artikel 12 om aftaler undertegnet af medlemsstaterne mellem ikrafttrædelsen af TEUF, dvs. den 1. december 2009, og denne forordnings ikrafttrædelse, selv om Parlamentet i sin førstebehandlingsholdning ikke har foreslået nogen ændring i denne henseende. Således viser Rådet tydeligt, at det fuldt ud anerkender EU's nye kompetence inden for direkte udenlandske investeringer. Artiklen omfatter de procedurer, der skal følges (medlemsstaternes meddelelse, Kommissionens vurdering og tilladelse) for ovennævnte kategori af bilaterale investeringsaftaler.

Hvad angår artikel 15 (Gennemgang) er der indgået et kompromis om fristen for rapporten om anvendelsen af forordningen, dvs. syv år efter forordningens ikrafttrædelse i stedet for ti år som foreslået af Parlamentet og Rådet og fem år som oprindelig foreslået af Kommissionen.

Med hensyn til artikel 16 (Udvalgsprocedure) har Rådet accepteret Parlamentets ændring, hvori det kræves, at rådgivningsproceduren anvendes.

IV. KONKLUSION

Rådets førstebehandlingsholdning afspejler den enighed, der blev opnået under de uformelle kontakter mellem Rådet og Europa-Parlamentet med støtte fra Kommissionen. Teksten opfylder det centrale krav om at sikre fortsat beskyttelse af og retssikkerhed for investorer og sikrer samtidig effektiv udøvelse af EU's nye enekompetence inden for direkte udenlandske investeringer. Rådet forventer derfor, at Parlamentet vil kunne acceptere sin førstebehandlingsholdning.

ERKLÆRING FRA EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET OG KOMMISSIONEN

Det forhold, at denne forordning, herunder betragtning 17, 18 og 19, åbner for brugen af procedurer i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011, danner ikke præcedens for fremtidige forordninger, der giver Unionen mulighed for at give medlemsstaterne beføjelser i henhold til artikel 2, stk. 1, i TEUF, med hensyn til at lovgive og vedtage juridisk bindende retsakter på områder, hvor Unionen har enekompetence. Endvidere skal brugen af rådgivningsproceduren i modsætning til undersøgelsesproceduren i denne forordning ikke opfattes som præcedens for fremtidige forordninger, der etablerer rammerne for den fælles handelspolitik.
